

ПРОТОКОЛ

№ 100

гр. Варна, 14.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Диана К. Стоянова

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
Сложи за разглеждане докладваното от Диана К. Стоянова Търговско дело
№ 20233100900241 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:05 часа се явиха:

Ищецът И. Т. М., редовно призована, не се явява лично, представлява се от **адвокат З. И.**, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Ответникът „СИМА“ ООД, редовно призован, представлява се от **адвокат М. Д.**, редовно упълномощен и приет от съда от преди.

ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

АДВ. И.: Няма пречки, да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Моля да се произнесете по искането ни за спиране на производството по делото, направено с отговора на исковата молба, след което ще изразя становище по хода на делото.

АДВ. И.: Считам, че няма основание за спиране. За мен двете дела са идентични, но относно това дали договорът е валиден, според колегата той не е, за нас той е и считам, че Окръжен съд, като по-висока инстанция следва да се произнесе дори преди делото в Районен съд.

СЪДЪТ докладва постъпила от Районен съд-Варна справка с писмо вх. № 24477/10.10.2023 г. по гр.д. № 16556/2022 г. по описа на РС-Варна, 9 състав, изискана с определение от разпоредително заседание, съгласно която гр.д. № 16556/2022 г. по описа на РС-Варна, 9 състав е образувано по искова молба подадена от Т. Г. М. срещу „СИМА“ ООД, с която са предявени осъдителни иски за осъждане на ответника да заплати сумата от 9736.75 лв., представляваща остатък от неизплатена главница за дължимата вноска за 05.10.2022 г. по Договор за изплащане на дружествен дял, сключен между страните на 31.03.2014 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на

задължението и сумата от 194.74 лв., представляваща обезщетение за забава за посочения в справката период.

В условия на евентуалност ищецът Т. Г. М. е предявил искове срещу ответника „СИМА“ ООД за заплащане на суми изброени в 12 точки, представляващи лихви за забава върху посочени главници за претендираните периоди.

В справката се съдържа, че е прието за съвместно разглеждане възражение за прихващане от страна на ответника „СИМА“ ООД за сумата от 12660 лв., представляваща общата продажна цена на доставени на ищеца по договори за покупко-продажба, сключени между страните за периода от 21.05.2015 г. до 15.11.2021 г. стоки и в условията на евентуалност действителната стойност на стоките доставени на ищеца без основание. Производството към дата 06.10.2023 г. е на етап съдебно дирене и производството е отложено за събиране на гласни доказателства и изготвяне на експертизи.

СЪДЪТ, с оглед изложените в справката от Районен съд-Варна данни по гр.д. № 16556/2022 г. по описа на РС-Варна, 9 състав намира искането на процесуалния представител на ответника за спиране на производството по делото по реда на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК за **неоснователно**.

Настоящото производство има за предмет дължимата вноска от 05.04.2023 г., ведно с лихва за забава. Съответно, предмет на производството пред Районен съд-Варна касае друга вноска и лихви за различна от настоящето производство главница. Действително са налице общи факти и оспорвания в двете производства, но общността на фактите не предполага преюдициалност на едното дело спрямо другото, което да предположи спиране по настоящата хипотеза.

С оглед на това в производството да се постигне еднаквост на фактите в мотивите на съда, резонно би било тяхното съединяване, но доколкото са в различни съдилища, процесуално към настоящия момент това е невъзможно.

С оглед горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното с отговора на исковата молба от процесуалния представител на ответника искане за спиране на производството по т.д. № 241/2023 г. по описа на Окръжен съд-Варна, до приключване на производството по гр.д. № 16556/2022 г. по описа на РС-Варна, 9 състав с окончателен акт.

АДВ. Д.: По хода няма пречки, моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

СЪДЪТ на основание чл. 143 от ГПК пристъпи към изясняване фактическата страна на спора.

АДВ. И.: Поддържахме исковата молба, уточняващата молба към нея, както и допълнителната искова молба, пусната от наследодателя. Поддържахме ги изцяло. Оспорваме становището на колегата в отговора, относно валидността на договора. Изцяло оспорваме отговора.

АДВ. Д.: Поддържам отговора на исковата молба и допълнителния отговор. Смятам, че исковата молба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

СЪДЪТ, на основание чл. 145 ГПК, приканва страните към спогодба.

АДВ. И.: Не сме обсъждали спогодба. Не знам дали ще има някаква наченка от страна на ответника за спогодба, защото те твърдо са решили, че не би следвало да плащат.

АДВ. Д.: Нямаме връзка с сегашната ищца, не сме обсъждали. Принципно, след като се запозна с материалите по двете дела, моят доверител смята, че договорът е нищожен.

АДВ. И.: Трудно ще бъде, почти невъзможно, дори и с медиация.

СЪДЪТ напътва страните към МЕДИАЦИЯ като алтернативен способ за разрешаване на спорове, на осн. чл. 140, ал. 2 ГПК и чл. 11, ал. 2 от Закона за медиацията.

РАЗЯСНЯВА, че медиаторът може да съдейства на страните за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Освен това, чрез медиацията страните могат да разрешат и други свои конфликтни отношения, извън предмета на съдебния спор и да постигнат и по тях споразумение.

Медиацията може да бъде осъществена в ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ към Окръжен съд - Варна, адрес гр.Варна ул.,„Ангел Кънчев" № 12, ет.4 /сградата, в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

АДВ. Д.: Аз нямам против да се постигне съгласие.

АДВ. И.: Смятам, че моята клиентка няма да има против.

АДВ. Д.: Поемам ангажимент да говоря с клиента ми за процедура по медиация.

СЪДЪТ на основание чл. 146 от ГПК докладва делото, като се придържа към изготвения проекто-доклад, обективизиран в Определение № 1359 от 02.10.2023 год., както следва:

Производството е образувано по предявен от Т. Г. М., заместен в хода на процеса от И. Т. М., в качеството ѝ на наследник срещу „СИМА“ ООД иск с правно основание чл. 125, ал. 3 от ТЗ да бъде осъден ответникът да заплати сумата от 26 475.67лв., неизплатената част от вноса в размер на 54 873.00лв. с падеж 05.04.2023г., представляваща част от равностойността на притежаваните от ищеца дружествени дяла от капитала на „Сима“ ООД, равняваща се 3 072 880лв., разсрочена на вноски с договор за изплащане на дружествен дял от 31.03.2014г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на исковата молба – 02.05.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

Обстоятелствата, от които се твърди, че произтича претендираното право са:

В исковата молба се твърди, че наследодателят Т. М. е бил съдружник в „Сима“ ООД и е притежавал 1/3 от дяловия капитал на дружеството с номинална стойност 281 280.00лв. Наследодателят е отправил предизвестие до дружеството за прекратяване на членственото му правоотношение и то е прекратено, което обстоятелство е вписано в ТРРЮЛНЦ на 01.08.2014г. Твърди се, че към датата на прекратяване на членственото му правоотношение се дължи ликвидационен дял в размер на 3 072 880.00лв. Т. М. и ответника са подписали договор от 31.03.2014г., в който са постигнали съгласие за заплащане на първия на посочената сума, разсрочена на вноски от по 54 873.00лв., с падеж от 1 – во до 5 - то число на всеки първи месец на всяко тримесечие на годината, а ако дните са неприсъствени, срокът се определя от първия следващ периода присъствен ден. Твърди се, че на 05.04.2023г. е падежирила вноса в размер на 54 873лв., от която сума е платена от ответника само 28 937.33лв. и е останал неплатен остатък от 26 475.67лв.

По изложените съображения е формулиран петитум да бъде осъден ответника да заплати процесната сума.

По делото е постъпил отговор от ответника „СИМА“ ООД в срока по чл. 367 от ГПК, в който оспорва предявения иск по основание и размер. Не оспорва обстоятелството, че Т. М. е бил съдружник в ответното дружество с прекратено на 20.03.2014г. членствено правоотношение чрез предизвестие от 20.12.2013г. с изтичане на тримесечен срок. Съгласно изготвения счетоводен баланс на дружеството към 31.03.2014г., стойността на капитала е в размер на 5 353 000лв. Следователно дължимата сума като равностойност на дела

прекратилия членството си като съдружник ищец се равнява на 1 784 333.33лв. Ответникът е заплатил изцяло равностойността на дела в този размер, като окончателното плащане е извършено със сумата от 28 397.33лв. по вноса с падеж 05.04.2023г. Признава сключването на договора за изплащане на дружествения дял чрез разсрочване на дължимата сума, но същият е нищожен поради противоречие със закона, тъй като посочената в него стойност на дружествения дял 3 072 880лв. е определена в противоречие с начина посочен в чл. 125, ал. 3 от ТЗ, а именно по счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването.

На следващо място ответникът прави възражение, че договорът е нищожен поради липса на предмет, тъй като правните последици от напускането на съдружника са настъпили и страните не могат да сключат договор със същия предмет. Договорът страда и от порок липса на основание. След като правните последици са възникнали по силата на закона, то липсва основание страните да определят правата и задълженията си с договор.

По изложените съображения моли съдът да отхвърли предявения иск.

По делото е постъпила допълнителна искова молба от починалия в хода на процеса ищец, в която са изложени твърдения, че са сключени два предварителни договора от 07.03.2013г., по силата, на който Т. М. се задължава да прехвърли на Т. Г. и П. Г. по 14 064 дружествени дяла от капитала на „Сима“ ООД на всеки един от тях срещу продажната цена от по 1 536 440.00лв. Срокът за сключване на окончателните договори е изтекъл на 30.05.2014г. Всички условия на двата предварителни договора са инкорпорирани в договор за плащане на дружествен дял от 31.03.2014г. и с този договор страните окончателно са решили какъв е размерът на дружествения дял на съдружника. Оспорват се като неоснователни възраженията на ответника за нищожност на договора от 31.01.2014г. поради противоречие със закона и поради липса на предмет и основание. Изложени са аргументи, че нормата на чл. 125, ал. 3 от ТЗ е повелителна, но определя минималния размер на дружествения дял. Няма пречка страните да уговорят по – голям размер. Отделно от това с предварителните договори страните са доуредили отношения си. Оспорва се твърдението, както и представения счетоводен баланс, че балансовата стойност на дружеството е била 5 353 000.00лв.

В постъпилия допълнителен отговор ответникът поддържа направените възражения за нищожност на договора от 31.03.2014г. за заплащане на дружествения дял. Не оспорва обстоятелството, че са били сключени два предварителни договора, но те са с дата 07.03.2013г., а не 07.04.2014г. Сключени са 9 месеца преди подаване на предизвестието на наследодателя М. за напускане като съдружник, не са инкорпорирани в процесния договор и нямат отношение към определяне на стойността на дружествения дял.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 от ГПК съдът указва на ищцата, че

носи доказателствената тежест да докаже следните факти:

че наследодателят Т. М. е бил съдружник в „СИМА“ ООД, като е притежавал твърдения брой дялове от капитала;

че равностойността на дружествените дялове е уговорена в нарочно сключен договор за заплащане на дружествените дялове от 31.03.2014г.;

че уговорената сума е била разсрочена на вноски и е настъпил падежът за плащане на търсената вноска;

че представеният счетоводен баланс към 31.03.2014г. не отразява вярно стойността на собствения капитал на дружеството от 5 353 000лв.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 от ГПК съдът указва на ответника, че носи доказателствената тежест да установи положителните факти, на които се позовава, а именно:

че стойността на собствения капитал на дружеството е 5 353 000лв., а дружествения дял на напусналия съдружник е 1 784 333.33лв., който е изплатен към 05.04.2023г.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 от ГПК съдът приема за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните факти:

че Т. М. е бил съдружник в ответното дружество и е прекратил членственото си правоотношение чрез предизвестие;

че е сключен договор от 31.03.2014г. за заплащане на дружествените дялове;

че за погасяване на падежирала вноска в размер на 54 873лв. е платена сумата от 28 937.33лв.;

че ответникът е изплатил на ищеца общо сумата от 1 784 333.33лв., за притежавания от него дружествен дял.

На основание чл. 146, ал. 2 от ГПК съдът указва на ищеца, че не сочи доказателства за следните факти:

че представеният счетоводен баланс към 31.03.2014г. не отразява вярно стойността на собствения капитал на дружеството от 5 353 000лв.

На основание чл. 146, ал. 2 от ГПК съдът намира, че не са налице други факти по отношение, на които страните не сочат доказателства.

АДВ. И.: Запозната съм, нямам възражения.

АДВ. Д.: Нямам възражения по доклада.

На основание чл. 146, вр. 374 от ГПК, **СЪДЪТ**, като взе предвид становищата на страните намира, че проекта за доклад следва да бъде вписан като окончателен.

Водим от горното **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ

ВПИСВА в протокола проектодоклада, изготвен с Определение № 1359 от 02.10.2023 год. като окончателен доклад по делото.

АДВ. И.: С доклада сте приели писмените доказателства представени с исковата молба и с допълнителната искова молба. В тази връзка колегата, който преди това е депозирал допълнителната искова молба, е направил искане за допускане на ССЕ. Считам, че е основателно, с оглед изясняване на факта каква е балансовата стойност на дружеството, за да се определи дела на наследодателя, във връзка с прекратяване на членственото му правоотношение с дружеството към 20.03.2014 г., защото той на 20.12.2013г. е подал своята молба за напускане на дружеството и към 01.08.2014 г., когато е вписването в ТР за промяната, т.е. за напускането му като съдружник в дружеството.

Да се определи балансовата стойност на дружеството към тези две дати, към 31.03.2014 г. и какъв е размерът на дружествения дял на Т. М., и към 01.08.2014 г. - вписването в ТР на неговото окончателно напускане на дружеството.

На този етап няма да соча други доказателства.

АДВ. Д.: Няма да соча други доказателства.

По повод исканата експертиза, не възразявам да се допусне такава със задачата да се определи собственият капитал на дружеството, респективно дружествения ликвидационен дял на съдружника М..

Възразявам срещу второто искане, да се определи към август 2014 г., тъй като съгласно ТЗ, според мен, при тримесечното предизвестие, отправено от съдружника, имуществените последици се уреждат от баланса към третия месец, който в случая е 31.03.2014 г., а последващата дата няма значение в имуществените отношения между страните.

АДВ. И.: Реално погледнато имуществените отношения са започнали да се уточняват от 2013 г., много преди това, видно от предварителните договори.

АДВ. Д.: Няма да соча други доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателства намира, че следва да бъдат приети представените с исковата молба, с отговора на исковата молба и с допълнителната искова молба писмени такива, като допустими и относими към предмета на спора.

За основателно **СЪДЪТ** намира искането на процесуалния представител на ищцата за допускане на **съдебно счетоводна експертиза** с посочените задачи, с изключение на варианта за установяване на баланса на дружеството към 01.08.2014 г., доколкото тази дата е ирелевантна по

отношение определяне на размера на ликвидационния дял на наследодателя на ищцата.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото заверени за вярност преписи от представените с исковата молба писмени доказателства, както следва: Договор за изплащане на дружествен дял от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна от 31.03.2014 г., Приложение № 1 към Договор за изплащане на дружествен дял от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна от 31.03.2014 г., Анекс от 03.10.2016 г. към Договор за изплащане на дружествен дял от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна от 31.03.2014 г., Анекс от 03.01.2017 г. към Договор за изплащане на дружествен дял от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна от 31.03.2014 г., Анекс от 03.04.2017 г. към Договор за изплащане на дружествен дял от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна от 31.03.2014 г., Анекс от 03.01.2018 г. към Договор за изплащане на дружествен дял от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна от 31.03.2014 г., извлечение за периода от 01.04.2023 г. до 19.04.2023 г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото заверени за вярност преписи от представените с отговора на исковата молба писмени документи, както следва: Предизвестие на основание чл. 125, ал. 2 от ТЗ от 20.12.2013 г., Счетоводен баланс към 31.03.2014 г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото заверени за вярност преписи от представените с допълнителна искова молба писмени документи, както следва: Предварителен договор за продажба на дружествени дялове от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна от 07.03.2013 г., Приложение № 1 към Предварителен договор за продажба на дружествени дялове от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна, Предварителен договор за продажба на дружествени дялове от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна от 07.03.2013 г., Приложение № 1 към Предварителен договор за продажба на дружествени дялове от капитала на „СИМА“ ООД гр. Варна, извлечение за периода от 01.01.2020 г. до 30.11.2022 г.

ДОПУСКА съдебно счетоводна експертиза, вещото лице по която, след запознаване с материалите по делото и извършване на необходимите справки, да даде заключение по следните въпроси:

- да се определи балансовата стойност на дружеството към 31.03.2014г.;
- каква е стойността на дружествения дял на Т. М. определен по реда на чл.125, ал.3 от ТЗ.

ОПРЕДЕЛЯ първоначален депозит за възнаграждение на експерта в

размер на 600 лв., вносим от ищцовата страна.

Задължава ищеца, в едноседмичен срок от днес, да представи доказателства за внесен депозит за изготвяне на експертизата по сметка на Окръжен съд-Варна.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице – Б.С.Б..

Да се призове вещото лице след представяне на доказателства по делото за внесен депозит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищцовата страна да бъде допуснат и въпроса към ССЕ за установяване на баланса на дружеството към 01.08.2014 г.

За изготвяне на допуснатата по делото ССЕ, **СЪДЪТ** намира, че делото следва да бъде отложено за друга дата и час, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА производството по делото за ново разглеждане на 26.03.2024 год. от 10:30 часа, за която дата и час страните се считат за редовно уведомени от съдебно заседание.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09:21 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____